

Ludmila, care conform art. 133¹ Cod penal este membru de familie, și dându-și seama de caracterul acțiunilor sale prejudiciabile, i-a aplicat ultimei mai multe lovituri cu un fragment de furtun peste diferite părți ale corpului, în regiunea mâinii drepte, piciorului stâng, spatelui, o lovitură cu o căldare din metal în regiunea capului, cauzându-i astfel conform raportului de expertiză medico-legală nr. 317d din 25 septembrie 2017, plagă pe cap produsă la acțiune traumatică cu obiect contondent dur, ce condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare corporală ușoară.

Acțiunile inculpatului Haisuc Andrei au fost calificate în limitele indicilor calificativi prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal - *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.*

Prima instanță la cererea inculpatului a examinat cauza penală în procedură simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza urmăririi penale.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Inna Vîhodeț, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Cahul din 15 noiembrie 2017, în partea respingerii solicitării de încasare a cheltuielilor de judecată de la inculpatul Haisuc Andrei cu rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie încasate de la inculpatul Haisuc Andrei în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 653, 30 lei.

În motivarea cerințelor sale, procurorul a menționat că, sentința este ilegală și urmează a fi casată din motiv că statul și-a onorat obligația de a demonstra vinovăția persoanei, prin acțiuni de procedură penală, iar pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal a suportat cheltuieli. Art. 229 Cod de procedură penală, indică direct că, condamnatul poate fi obligat la recuperarea cheltuielilor judiciare. A menționat, că la materialele dosarului a fost anexată informația prin care se confirmă că, pentru efectuarea raportului de constatare nr. 312d din 13 septembrie 2017, raportului de expertiză judiciară nr. 317d din 25 septembrie 2017, au fost suportate cheltuieli în sumă de 640 lei, iar pentru hârtia și imprimantele ce compun dosarul penal, cheltuieli în sumă de 13 lei, 30 bani. Astfel, instanța la refuzul de a fi încasate cheltuielile judiciare din contul inculpatului nu a stabilit că încasarea acestora poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea inculpatului Haisuc Andrei.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 martie 2018 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului

Cahul, Inna Vîhodeț, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, încadrarea juridică a faptei comise și vinovăția inculpatului nu este contestată.

Potrivit apelului declarat de procuror, acesta este rezervat asupra neîncasării din contul inculpatului a plății cheltuielilor de judecată în mărime de 653, 30 lei.

Instanța de apel a apreciat critic argumentul invocat de procuror precum că, inculpatul Haisuc Andrei poate fi obligat la recuperarea cheltuielilor judiciare în baza art. 229 Cod de procedură penală, invocând că statul și-a onorat obligația de a demonstra vinovăția persoanei, prin acțiuni de procedură penală, or, potrivit art. 227, alin. (1), (3) și art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt suportate potrivit Legii - pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Referitor la încasarea sumei de 13, 30 lei pentru hârtie și imprimantele ce compun dosarul penal, instanța de apel a reținut că instanța de fond de asemenea corect a respins și aceste cheltuieli ca fiind neîntemeiate, or, în art. 227 Cod de procedură penală nu se regăsesc acestea ca cheltuieli judiciare.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, prin care, indicând temeiul prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura refuzului încasării cheltuielilor judiciare în beneficiul statului de la inculpatul Haisuc Andrei în sumă de 653, 30 lei pe pentru efectuarea expertizei medico-legale, invocând în acest sens prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, conform cărora cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat, responsabil de aceste cheltuieli în legătură cu comiterea infracțiunii. Și doar dacă condamnatul nu este în stare să le achite din diferite motive, invaliditate, incapacitatea juridică etc, cheltuielile sunt trecute în contul statului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot

fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiurile respective în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Motivul recurentului, precum că instanța de apel neîntemeiat a respins cererea în vederea compensării cheltuielilor judiciare, încălcând astfel prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală, sunt nejustificate.

Astfel, potrivit art. 227 alin. (1) și (3) și 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

La caz, recurentul nu a ținut cont de faptul că, cheltuielile pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară nr. 317d din 25 septembrie 2017, și de constatare nr. 312d din 13 septembrie 2017, în total cheltuieli în sumă de 640 lei, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și că acestea sunt trecute, de fapt, în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama condamnatului, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat.

Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca niciun infractor să nu rămână nepedepsit. Or, într-o situație contrară, acest principiu nu-și mai are valoarea.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a respins încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ca fiind nefondată.

De asemenea, nefondată este și solicitarea recurentului privind încasarea sumei de 13, 30 lei pentru hârtie și imprimantele ce compun dosarul penal, or, conform art. 227 Cod de procedură penală, acestea nu se regăsesc ca cheltuieli judiciare.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Haisuc Andrei Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **20 iunie 2018**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana